

Î N C H E I E R E

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd recursul declarat de către Lebădă Vasile și Lebădă Inga, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Universitatea Tehnică din Moldova împotriva lui Lebădă Vasile și Lebădă Inga privind evacuarea din spațiul locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Lebădă Vasile și Lebădă Inga și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 01 iunie 2015,

c o n s t a t ă :

La 05 noiembrie 2014, Universitatea Tehnică a Moldovei a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Lebădă Vasile și Lebădă Inga privind evacuarea din spațiul locativ.

În motivarea acțiunii a indicat că pîrîții Lebădă Vasile și Lebădă Inga s-au instalat temporar, împreună cu familia lor, în odăile 404-406 ale căminului Universității Tehnice a Moldovei din mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 12/5, iar, acordarea acestui spațiu locativ a fost acceptată și realizată de administrația Universității, la solicitarea Comisariatului de Poliție Botanica din 05 octombrie 2006.

Mai indică că prin adresarea Ministerului Educației al Republicii Moldova din 20 septembrie 2011, autoritatea publică a solicitat prelungirea termenului de cazare pentru anul de studii 2011-2012, ulterior, la expirarea termenului indicat, în pofida avertizării pîrîților de a elibera benevol spațiul ocupat, aceștia nu au executat prescripția și nici nu au explicat motivul imposibilității de executare.

Menționează că pîrîții locuiesc în odăile nr. 404-406 neautorizat, nu dețin

actele prevăzute de legislația locativă ce le-ar conferi dreptul de a locui în cămin, iar, la 26 august 2008, Ministerul Tineretului și Sportului al Republicii Moldova a emis ordinul nr. 617 cu privire la cazarea în cămine, conform căruia instituțiile de învățământ au fost obligate să încheie cu toți beneficiarii de spații de cazare în căminele din subordine, contracte de locațiune, pe perioada unui an de studii cu indicarea drepturilor și obligațiilor locative.

Astfel, reclamantul invocă că pîrîții Lebădă Vasile și Lebădă Inga nu au aparținut niciodată categoriei de persoane care ar avea dreptul să locuiască în căminele UTM, întrucît nu au activat și nici nu activează la Universitatea Tehnică a Moldovei.

Reclamantul Universitatea Tehnică a Moldovei a solicitat evacuarea lui Lebădă Vasile și Lebădă Inga, împreună cu membrii familiei acestora, din spațiul locativ al Universității Tehnice a Moldovei din mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 12/5, odaia 404-406.

Prin hotărîrea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 01 iunie 2015, a fost admisă acțiunea înaintată de către Universitatea Tehnică a Moldovei, s-a dispus evacuarea lui Lebădă Vasile și Lebădă Inga, împreună cu membrii familiei acestora, din spațiul locativ al Universității Tehnice a Moldovei din mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 12/5, căminul 5, odaia 404-406, fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Lebădă Vasile și Lebădă Inga și menținută hotărîrea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 01 iunie 2015.

La 13 aprilie 2016, Lebădă Vasile și Lebădă Inga, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 și a hotărîrii Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 01 iunie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de către Universitatea Tehnică a Moldovei.

În motivarea cererii de recurs a invocat că hotărîrile instanțelor judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, prin neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată, cît și cu interpretarea eronată a legii.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lebădă Vasile și Lebădă Inga, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir nu se încadrează

în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lebădă Vasile și Lebădă Inga, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Lebădă Vasile și Lebădă Inga, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Lebădă Vasile și Lebădă Inga, prin intermediul avocatului Dudulica Liubomir.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas